

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Glistrup (FP):

Når man skal have et indkomstskattesystem, og det skal vi jo nok trækkes med nogen tid endnu herhjemme, så siger det sig selv, at man bedst knytter indkomstskatten til de personer, som man umiddelbart kan tage i krebssen, nemlig dem, der bor på éns eget landområde. På den anden side er det ganske givet, at under nutidens forhold flytter folk mellem det danske område og fremmede områder, og vi kan ikke bare, fordi der er én, der rejser over grænsen og er her i et par dage eller et par uger, sætte hele det store indkomstskatteapparat i sving og sige, at den pågældende skal ind under dansk beskatning eller glide ud af dansk beskatning, hvis han forlader landet.

Der må derfor være en vis tidsfrist af rent praktiske grunde for folk, der enten kommer til eller rejser fra landet, men når man ser det her globalt, turde det være givet, at tidsfristen må være den samme ved tilrejse, som den er ved frarejse, og ved tilrejse til Danmark har kildeskatteloven her for ca. 6 år siden fået fastslået, at 6 måneder skal være den afgørende tid, når man kommer til Danmark.

Når man derfor, som man vil med det foreliggende lovforslag, vil reformere reglerne, er det naturligt, at man også ved frarejse regner med præcis den samme frist, nemlig 6 måneder, ellers bliver der ikke stemning til stede i det store globale bogholderi over, hvilke lande der har beskatningsretten. Ministeren er, bevares, gået et langt stykke i den retning ved tilsyneladende at fastsætte en 12 måneders frist i § 1, nr. 2, men når vi endelig skal reformere, må det rigtige være, at vi får balance til stede mellem tilflytning og fraflytning, og at man med andre ord stemmer for ændringsforslag nr. 1 om, at 1 års fristen ændres til en 6 måneders frist.

Det andet ændringsforslag, vi har til behandling her, vedrører § 33 A, stk. 3. Her har vi i skatte- og afgiftsudvalget fået et svar, som går ud på, at når der står et „ikke“ i § 33 A, stk. 3, så betyder det ikke ikke, og så må det logiske faktisk være, at

man ophæver det. Den bestemmelse vil, som den er formuleret, reelt i mangfoldige praktiske tilfælde sige det samme som, at det, der betegnes som 1 år i stk. 1, i virkeligheden er 18 måneder, nemlig i de tilfælde, hvor vi har en standarddobbeltskatningskonvention med det pågældende land. Dér er der ikke nogen rimelighed i at man via et svar til folketingets skatte- og afgiftsudvalg, som, bevares, ikke er noget hemmeligt dokument, men som dog ikke er til rådighed for ligningsmyndigheden i Brønderslev eller revisoren i Bogense, eller hvem der nu bliver stillet over for det, siger, at meningen er den stik modsatte af det, ministeren har skrevet i den pågældende paragraf. Derfor vil jeg opfordre til, at man får klargjort dette spørgsmål. Vi kan ikke være tjent med at præstere et sådant sjuskeri, før vi skal hjem på juleferie, at vi belaster dem, der skal anvende disse regler ude over landet, ved at der tilsyneladende står lige præcis det stik modsatte af det, ministeren har ment.

Den enkleste måde at klare problemet på er at vedtage fremskridtspartiets ændringsforslag nr. 2. Hvis man ikke kan lide at stemme for et fremskridtspartiændringsforslag, men gerne vil udtrykke ministerens tanke på en anden måde, så opfordrer jeg ministeren selv til at formulere det, således at § 33 A, stk. 3, kommer i overensstemmelse med det, som ministeren har meddelt udvalget. Der vil ikke være et eneste menneske, er jeg sikker på, der vil kunne læse reglen på den måde, ministeren har ment den, når man ikke omformer lovtæksten i forhold til det, der er tale om i øjeblikket. Den hensigtsmæssige måde at gøre det på er som nævnt bare at stemme for ændringsforslag nr. 2.

Jens Foged (V):

Ved lovforslagets første behandling gav vi udtryk for, at vi kunne tiltræde lovforslaget. Vi finder det rimeligt, at man på den måde får skatteregler, der er sammenlignelige med vore nabostaters, for at vi kan få det mest mulige arbejde hjem til danske virksomheder.

Fra venstres side ønsker vi ikke at stemme for ændringsforslagene stillet af et mindretal, fremskridtspartiet. Selv om vi måske kunne have sympati for, at det ikke var et helt år, men 6 måneder, der var inde i bille-